

SỨ MỆNH NGƯỜI LÀM TRUYỀN THÔNG

BẰNG PHONG ĐẶNG VĂN ÂU

Một ông chủ báo “ty nạn cộng sản” ở Houston viết đại ý như sau: “*Tổng số cử tri người Mỹ gốc Việt không tới 1% trên tổng số cử tri Hoa Kỳ. Cho nên ông không quan tâm đến vấn đề bầu cử ở Mỹ*”. Tôi cho rằng lời phát biểu của ông chủ báo hoặc là vô trách nhiệm, hoặc là dốt.

* Vô trách nhiệm, vì không thấy chức năng quan trọng của mình. Chức năng của người làm truyền thông là đem lại thông tin trung thực đến quần chúng độc giả và là người giảng giải cho quần chúng thấy nguồn tin nào đáng tin cậy và nguồn tin nào không đáng tin cậy. Nhất là chúng ta đang sống trong thời đại cộng sản, một thời đại điều ngoa, dối trá.

* Dốt, vì không hiểu phương cách bầu cử Tổng thống của Mỹ. Năm 2000, ông George W. Bush đã thắng Al Gore ở Tiểu bang Florida chừng 500 phiếu mà trở thành Tổng thống. Ông chủ báo không hiểu luật “cử tri đoàn” quyết định kết quả bầu cử, tức là ông chủ báo thuộc loại ... dốt.

Phương châm Đạo đức của ngành truyền thông dưới chế độ tự do dân chủ là “**Fair, Balance, Accuracy**” (Vô tư, công bằng, chính xác). Vai trò của nhà truyền thông không phải chỉ làm công tác thông tin mà thôi, còn được xem như nhà giáo dục, giống như lời dạy của nhà Cách Mạng Phan Chu Trinh: “**Khai Dân Trí, Chấn Dân Khí, Hậu Dân Sinh**”. Dưới chế độ độc tài, người làm truyền thông lương thiện, can đảm được đánh giá là chiến sĩ.

Trong chế độ dân chủ, ngoài tam quyền hành pháp, lập pháp, tư pháp, còn có một thứ quyền khác vô cùng quan trọng. Đó là quyền tự do ngôn luận, được mệnh danh là Đệ tứ quyền. Tuy quyền này không bỏ tù ai, nhưng nó là người trọng tài (người thổi còi) để buộc ba quyền phân lập kia phải trong sáng, minh bạch, chứ không thể cấu kết nhau để tự tung tự tác như dưới chế độ cộng sản. **Khi người làm nghề truyền thông trong chế độ dân chủ bán rẻ linh hồn cho ác quỷ (dối trá, bịp bợm), đây là lúc mở đầu sự suy vong của chế độ.** Trong chế độ dân chủ Hoa Kỳ, chính quyền không có Bộ Tuyên truyền giống như cộng sản, bởi vì tuyên truyền là dối trá. Ngay cả đài VOA, RFA, PBS được chính phủ tài trợ cũng không được làm nhiệm vụ tuyên truyền cho chính phủ. Nếu truyền thông tư nhân biến thành cơ quan tuyên truyền cho một đảng thì người dân chỉ được đọc, được nghe những sự dối trá mà thôi.

Bắt chước câu trả lời của Tổng thống Donald Trump khi bị bà Michelle Obama, ông Joe Biden công kích: “*Sở dĩ tôi ra tranh cử Tổng thống là vì ông Barack Hussein Obama quá tệ hại trong việc lãnh đạo quốc gia*”, tôi cũng xin phép nói:

“Sở dĩ truyền thông của người Việt Tỵ nạn Cộng sản có cái đám bồi bút làm tay sai cho Trung Cộng, Việt Cộng, tôi mới viết báo, làm Youtube để trình bày những nhận định đúng đắn với mục đích giúp đồng bào mình lựa chọn người xứng đáng mà bầu.” Tôi không kiếm sống bằng nghề làm truyền thông, không làm việc cho bất cứ đảng nào, cho bất cứ cơ quan truyền thông nào. Tôi chỉ viết hoặc nói, vì bản phận của người chiến sĩ chống chủ nghĩa cộng sản, một chủ nghĩa biến Con Người thành Súc Vật. Là chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa, tôi phải luôn luôn sống với phương châm: “Tổ Quốc – Danh Dự – Trách Nhiệm” để vạch trần âm mưu của bọn chính trị thời cơ, bọn buôn thần bán thánh lợi dụng lòng tin của đồng bào.

Cụ Patrick Kennedy – thân sinh cố Tổng thống Kennedy – khẳng định: “Điều kiện tiên quyết để thắng cuộc tranh cử là tiền, tiền và tiền”. Ông Barack Hussein Obama là một ứng cử viên vô danh, chẳng giàu có, chưa hề được ai biết tới, lại có tín ngưỡng Hồi giáo (chống Christian) và tư tưởng Marxist (chống Tư bản) mà được bầu làm Tổng thống là nhờ mãnh lực của đồng tiền. Tiền là phương tiện giúp cho người lãnh đạo yêu nước làm cho dân giàu hơn, nước mạnh hơn. Nhưng đồng tiền bất chính từ thể lực bóng tối rơi vào tay của bọn tham quyền bất lương thì sớm muộn gì nước sẽ mất vào tay của kẻ thù. Trung Cộng và tỷ phú George Soros đã dùng tiền để đưa một nhân vật vừa có tín ngưỡng Hồi giáo, vừa có tư tưởng Marxist lên làm Tổng thống, thì ngày nay Hoa Kỳ gặp cơn khủng hoảng đạo đức là điều đương nhiên.

Nên nhớ rằng ông Obama sau khi thắng cử thì ông mới nói đầy đủ tên họ chữ lót của ông là Barack **Hussein** Obama. Nếu ghi rõ cái tên đệm **Hussein** (middle name) liên quan tới Hồi giáo, thì dân chúng Hoa Kỳ sẽ không bầu, vì còn sợ hãi về vụ “September 11” do quân khủng bố Hồi giáo gây nên. Thứ nữa, ông Obama cải đạo sang Christian mà lại rửa tội với Mục sư Jeremiah Wright, một vị “chủ chăn” luôn luôn lớn tiếng nguyên rủa “God Damn America”, thì chắc chắn ông Obama không phải là người yêu mến nước Hoa Kỳ. Khi tới tuổi trưởng thành, Obama rời Indonesia, trở về Hawaii sống với Bà Ngoại và thụ giáo với ông Frank Marshall Davis, một thủ lĩnh cộng sản Hoa Kỳ. Dù không phải là người tiên đoán thời cuộc giỏi, nhưng xuyên qua những yếu tố nêu trên về ông Obama, tôi đã linh cảm rồi đây nền dân chủ của nước Mỹ sẽ gặp khủng hoảng, vì tôi là người đã có kinh nghiệm cộng sản!

Tỷ phú Donald Trump tỏ ra bất mãn đối với các nhà lãnh đạo Cộng Hòa và Dân Chủ bất lực, bất tài, vì đã để cho Đồng Minh và kẻ thù lợi dụng, thì thế nào Hoa Kỳ sẽ mất địa vị cường quốc số #1 thế giới. Ông đã bày tỏ mối quan tâm đó từ thế kỷ trước, khi ông trả lời cuộc phỏng vấn của bà Oprah Winfrey, ông Larry King. Cho nên tỷ phú Donald Trump ra tranh cử Tổng thống là vì ông muốn tát cạn cái đầm lầy ở Washington DC, chứ ông không phải là kẻ háo danh. Ông chỉ mong có một nhân vật nào đó có đủ lòng yêu nước, có đóm lược đứng ra lãnh đạo nước Mỹ. Nhưng đợi mãi chẳng thấy ai, năm 2015 ông mới bước ra tranh cử Tổng thống. Dù chưa hề đảm nhiệm một chức vụ dân cử, nhưng ông đã đánh bại 16 ứng viên trong

đảng Cộng Hòa, rồi hạ luôn cái thế lực ma quỷ của băng đảng Barack Obama – Hillary Clinton và của cái đám Cộng Hòa phản bội với câu khẩu hiệu “No Trump” như John McCain, Mitt Romney! Nêu là người quan sát vô tư, ai ai cũng phải thấy tài năng vượt bậc của tỷ phú Donald Trump, chứ không phải là người gặp may. Chẳng phải riêng tôi, nhiều người trên khắp thế giới đều tin rằng tỷ phú Donald Trump là người được Thiên Chúa sai xuống thế gian để loại trừ tà giáo cộng sản cùng hung cực ác.

Trong lịch sử nước Mỹ, chưa từng có vị lãnh đạo nào sử dụng Bộ Tư Pháp, FBI, CIA, DNI để xâm nhập vào Ủy ban Tranh cử của đối thủ như Barack Hussein Obama. Chưa bao giờ có hiện tượng Nghị sĩ, Dân biểu của một đảng âm mưu với nhau làm cuộc đảo chánh (coup d’État) để cáo gian vị Tổng thống được dân bầu một cách hợp pháp về tội thông đồng với Nga, với Ukraina. Chưa bao giờ nước Mỹ có một tập đoàn làm truyền thông phi đạo đức, thiên vị (bias) phò tá tội ác, điều ngoa, dối trá một cách trắng trợn như hiện nay. Những “Big Tech” như Google, Facebook, Twitter ... cũng đều là công cụ cho bọn làm ăn phi pháp. Sự kiện kiểm duyệt tin tức từ “hard disk” do tờ báo New York Post đưa ra về cha con Joe Biden là đủ thấy sự bất lương của bọn “Big Tech”.

Chúng ta có thể khẳng định mà không sợ sai lầm rằng đảng Dân Chủ hiện nay là đảng bán nước, vì họ chủ trương mở cửa biên giới cho người nhập cư bất hợp pháp tràn vào nước Mỹ mà vẫn được hưởng quyền lợi y tế, gia cư, thực phẩm và đầu phiếu. Lập ra thành phố chứa chấp tội phạm (Sanctuary Cities), hủy bỏ tổ chức ICE và cắt bỏ ngân sách Cảnh sát. Nếu không phải là kẻ nhận tiền của Trung Cộng, tại sao truyền thông thả lại đứng về phía cái đảng chủ trương phá hoại quốc gia như thế? Ngoài ra, đảng Dân Chủ hèn hạ, vô tư cách vì quỳ xuống cầu nguyện cho một kẻ phạm tội để xin phiếu người Da Đen.

Tôi là chiến sĩ thuộc ngành phi hành, là kẻ ăn cơm dưới đất làm việc trên trời, không chuyên môn về ngành tình báo, phản gián. Nhưng trước năm 1975, tôi đã tiên đoán Việt Nam Cộng Hòa trước sau gì rồi cũng sẽ bị rơi vào tay cộng sản, vì đảng phái chia rẽ, tôn giáo làm tay sai cho kẻ thù, trí thức ngu, chính quyền tham nhũng, lãnh đạo không có viễn kiến, quần chúng thờ ơ tham lợi. Tình hình chính trị nước Mỹ ngày nay chẳng khác Việt Nam Cộng Hòa là bao!

Thua trận, người Việt liều chết ra đi tìm tự do. Vũ khí duy nhất còn lại để chống lại thủ đoạn gian ác của cộng sản và âm mưu lừa đảo của bọn làm kháng chiến bịp bợm là phương tiện truyền thông. Sau năm 1975, một số nhà truyền thông chuyên nghiệp đi kiếm nghề khác để sinh nhai. Một số chuyên nghiệp khác tiếp tục làm nghề truyền thông, nhưng không có cái dũng để vạch trần tội ác. Tôi xin dẫn chứng:

* Ký giả Đạm Phong viết báo công kích việc làm bất chính của cái gọi là Mặt trận Quốc gia Thống nhất Giải phóng Việt Nam do Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh lập ra, thì bị ám sát chết một cách dã man. Không một cơ quan truyền thông

nào dám lên án hành vi giết người của quân khủng bố. Thậm chí không có một tờ báo nào gửi lời chia buồn đến gia đình nạn nhân.

* Năm 1988, nhà văn KQ Đào Vũ Anh Hùng viết bài “Vàng Roi Không Tiếc” nói lên tâm tình của mình với người bạn đồng đội cũ – Nguyễn Kim Huòn – về những điều khuất tất trong Mặt Trận mà không một tờ báo nào dám đăng. Chỉ riêng Giai phẩm Lý Tưởng của Không Quân ở Thành phố Houston, Tiểu bang Texas dám đăng mà thôi.

* Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh đã chết trên đất Thái Lan từ năm 1987, báo chí ở Bangkok đã đăng tin rõ ràng, nhưng tờ báo Kháng Chiến của Mặt Trận vẫn tiếp tục đăng thư của chiến hữu Chủ tịch từ chiến khu quốc nội gửi ra thăm đồng bào hải ngoại, mà không thấy tờ báo dám vạch trần sự lừa đảo, bịp bợm của Mặt Trận.

Tôi cho rằng những người làm truyền thông mà không dám nói lên sự thật để cảnh báo quần chúng là hèn, giống như người chiến sĩ trong Quân Đội mà sợ ra chiến trường vậy. Hạng làm báo hèn hạ ấy chỉ là con buôn chữ nghĩa để kiếm sống mà thôi!

Nếu Tập thể Chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa lập ra có mục đích Chống Cộng thì người lãnh đạo Tập thể phải nghĩ tới sự hình thành một cơ quan ngôn luận nhằm hướng dẫn quần chúng chống lại những thủ đoạn của Việt Cộng xâm nhập Cộng đồng. Bởi vì đấu tranh trong chế độ tự do dân chủ không được phép sử dụng vũ khí sát thương, thì truyền thông của một đội ngũ đã có lập trường dứt khoát đối với cộng sản là vũ khí. Nhưng tiếc thay! Tập thể Chiến sĩ được lập ra để làm ngoại vi cho Mặt Trận Hoàng Cơ Minh (hay Việt Tân) và người lãnh đạo là một kẻ háo danh, vô tài bất tướng. Xin độc giả đừng nghĩ rằng tôi đả kích cá nhân. Tôi chỉ nói lên một sự thực.

Khi nghe tin mấy ông Tướng ở Bắc California tiễn cử Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh – Cựu Đại tá Tư Lệnh Không Quân – cho “Thái thượng hoàng” Hoàng Cơ Định để làm thủ lĩnh Tập thể Chiến sĩ, tôi đã gọi điện thoại khuyên Giáo sư đừng nhận lời. Thứ nhất, đem cả tập thể chiến sĩ làm công cụ cho một tổ chức lừa bịp là có tội. Thứ hai, Đại tá đã rời Quân đội lâu ngày, nên không am hiểu tâm lý anh em quân nhân về sau này. (Tôi nói câu này là ngầm có ý nói rằng Đại tá được Tổng thống Ngô Đình Diệm cho phép cả vợ con sang Hoa Kỳ du học, khi thành tài không trở về giúp nước, tức là đào ngũ). Lãnh đạo cần phải được cấp dưới tâm phục, khẩu phục thì đoàn thể mới có uy tín. Tại sao tôi dám nói Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh bất tài? Có thể Giáo sư Vinh thông minh, học hành đỗ đạt có bằng cấp cao. Nhưng lãnh đạo một tổ chức đấu tranh là chuyện khác. Nói theo ngôn ngữ thời đại mới nếu không có tâm, không có tầm và sự dũng cảm quên thân mình, thì người lãnh đạo chỉ là ông phỗng đá, chỉ làm được mấy việc trình diễn nặng tính hình thức như chào cờ, hát quốc ca, mặc niệm, phủ cờ, xếp cờ mà thôi.

Nếu Tập thể Chiến sĩ được lãnh đạo bởi người biết việc phải làm, thì trước hết phải xây dựng một cơ quan truyền thông quy mô, có tiếng tăm để đại diện tiếng nói Quốc Dân. Được thế, thì làm gì có chuyện mấy anh lính kiềng độc quyền làm Đại Nhạc Hội Cám Ôn Anh mà chẳng có một Ủy ban Kiểm soát Tài chánh độc lập, hoạt động cho phân minh? Một mình Trung tá Hạnh Nhơn làm sao đảm đương nổi? Làm sao có chuyện ông ca sĩ Trúc Hồ dám ngang nhiên tuyên bố “lật đổ chế độ cộng sản Việt Nam là sai” mà cả Tập Thể không có phản ứng? Hoặc luật sư Trần Kiều Ngọc tuyên bố “không chống Cộng, chỉ chống cái ác” mà cả Tập thể đều im thin thít? Làm sao có chuyện ông Trung tá Nguyễn Văn Úc nói ngòi ông Chủ tịch Nguyễn Xuân Vinh dẫn một bầy cựu sĩ quan đi nịnh bợ Hoàng Kiều?

Những phần tử buôn bán chữ nghĩa nhảy ra làm truyền thông, chắc chắn chúng nó đều trở thành một thứ bồi bút, làm tay sai cho đồng tiền. Với những chứng cứ tôi đã trình bày qua nhiều bài viết, đảng Dân Chủ và Truyền Thông Hoa Kỳ đang lâm vào tình trạng phá sản, bởi vì họ đang thi hành phương châm “Cứu Cánh Biện Minh Phương Tiện” của cộng sản để đoạt quyền cai trị Đất Nước bằng mọi giá, dù phi đạo đức đến thế nào. Là nạn nhân của cộng sản, chúng ta đến nương thân ở xứ sở này, thì ít nhất chúng ta phải có hành động xứng đáng để cảnh báo cho nhân dân Hoa Kỳ biết tai họa cộng sản sắp đổ xuống đầu họ. Thử hỏi có tiếng nói nào giá trị hơn, khả tín hơn tiếng nói phát xuất từ những nhân chứng của tai họa cộng sản? Từ nạn nhân của dân tộc do hộ dân ta suốt 1000 năm?

Là một người viết thận trọng, tôi không chụp mũ ai là Việt Cộng một cách bừa bãi. Tôi chỉ nêu lên câu hỏi với ông Trí Quang tại sao đã giết anh em ông Ngô Đình Diệm, mà ông vẫn tiếp tục kết án Việt Nam Cộng Hòa đàn áp Phật giáo để làm loạn? Tại sao ông kêu gọi đồng bào mang bàn thờ xuống đường để chặn đường Quân Đội hành quân truy lùng Việt Cộng? Tại sao ông đòi hòa bình mà chỉ đòi Quân Đội Miền Nam buông súng, đuổi Mỹ rút về nước, mà không đòi bọn xâm lăng Việt Cộng rút về Miền Bắc? Tôi đặt câu hỏi để đồng bào biết ông Trí Quang đứng về phía nào trong cuộc chiến.

Tôi từng viết bài để hỏi ông “kinh tế gia” Nguyễn Xuân Nghĩa là ai mà cứ phổ biến thư của chiến hữu Chủ tịch từ chiến khu quốc nội gửi ra hải ngoại, trong khi ông Chủ tịch đã chết từ năm 1987? Hỏi cựu sĩ Trần Quang Thuận (Phát ngôn viên chính thức của ông Trí Quang) là ai mà không ở lại nước để hưởng thành quả ‘cách mạng’, mà chạy ra nước ngoài, rồi kêu gọi người tỵ nạn cộng sản Về Nguồn, trong khi Việt Cộng vẫn hà hiếp dân? Tôi hỏi ông Nguyễn Gia Kiểng là ai mà được Việt Cộng cho ra nước ngoài bằng đường chính thức để làm tờ báo Thông Luận với chủ trương “hòa hợp hòa giải dân tộc”, trong khi Việt Cộng vẫn khăng khăng “Thà mất nước còn hơn mất đảng”?

Tôi đã đưa ra những chứng cứ đảng Dân Chủ bán nước, Trung Cộng là kẻ thù của nhân loại. Năm 1861 nước Mỹ từng có cuộc nội chiến, nhưng lúc bấy giờ không có ngoại bang nào can thiệp. Hiện nay, nước Mỹ cũng đang có cuộc nội chiến và đảng

Dân Chủ đang đứng về phía Trung Cộng. Cuộc chiến tranh “Wuhan Virus” là do Tập Cận Bình phát động với những chứng cứ rõ ràng, không còn nghi ngờ gì nữa. Thế nhưng đảng Dân Chủ và Truyền Thông Thổ Tả chỉ kết tội Tổng thống Donald Trump, thì đảng Dân Chủ chính là kẻ nội thù tiếp tay với Trung Cộng, chứ còn ai?

Bọn bôi bút bán linh hồn cho quỷ sứ đưa ra luận điệu rằng ở trong xứ sở tự do thì quyền lựa chọn bầu cho ai là quyền của mỗi người. Hãy thử hỏi đưa cho chúng mày một chén cơm và một chén phân thì chúng mày lựa chọn chén nào để ăn? Chạy bán mạng thừa sống thiếu chết, đến sinh nhai trong nước tự do, thức ăn thừa thãi, tại sao chúng mày lại muốn cho đất nước này bị thằng Trung Cộng khống chế? Chúng mày lợi dụng có báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình để phỉ báng, sỉ nhục một nhà lãnh đạo hy sinh tài sản, danh dự để cứu nước Mỹ, cứu thế giới là nghĩa làm sao? Chúng mày có còn là con người hay không?

Một hy vọng thắng cử duy nhất của đảng Dân Chủ là: GIAN LẬN với sự tiếp tay của tình báo Trung Cộng.

Bằng Phong Đặng Văn Âu, ngày 27 tháng 10 năm 2020.

Telephone: 714 – 276 – 5600.

Email Address: bangphongdva033@gmail.com

Trân trọng kính gửi đến quý độc giả những Clips Video của Phong trào Ủng hộ Tổng thống Donald Trump và đảng Cộng Hòa.

Ngày 23 tháng 10 năm 2020 trên đài Saigon TV:

<https://youtube/VnbPMz06VbE>

Ngày 23/10/ 2020 trên đài Vietmy TV:

Phần I:

<https://youtu.be/Ap75HwYDMfwbangph>

Phần II:

<https://youtu.be/ieXC8xVbV4M>

www.vietnamvanhien.net